

Sygn. akt IV CNP 26/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 1 marca 2017 r., sygn. akt III Ca [...],
w sprawie z powództwa S.J.
przeciwko B.P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 grudnia 2017 r.,

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

Skarga powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 1 marca 2017 r. została oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 353 § 1, art. 354 § 1, art. 355 § 1 w związku z art. 58 § 1, art. 735 § 1 i art. 6 k.c. oraz naruszenia przepisów postępowania - art. 233 i 229 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że w art. 424⁵ § 1 k.p.c. wyraźnie odróżnia się wymóg przytoczenia podstaw skargi z ich uzasadnieniem (pkt 2) od wymogu wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3). Oddzielenie wymogu przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia od wymogu wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, jest celowym zabiegiem ustawodawcy. Spełnienie wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. polega na odrębnym wskazaniu konkretnego przepisu prawa, tj. numeru artykułu oraz aktu prawnego z podaniem miejsca publikacji, gdyż samo odwołanie się do podstaw skargi lub ich uzasadnienia nie stanowi spełnienia tego wymagania. Brak wymogu konstrukcyjnego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w postaci wskazania przepisu prawa z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenia skargi, bez możliwości wdrożenia postępowania naprawczego (art. 424⁶ § 2 k.p.c.) (por. np. postanowienia z dnia 26 kwietnia 2017 r., V CNP 74/16, z dnia 6 sierpnia 2015 r., V CNP 7/15, z dnia 29 września 2017 r., III CNP 2/17, z dnia 17 lutego 2017 r., V CNP 67/16).

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 1 marca 2017 r. wniesionej przez powoda nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny.

Ograniczono się jedynie do wskazania podstaw skargi, co nie jest spełnieniem wymagania przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Skarga nie spełnia także wymogu wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5) oraz wymogu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

jw